Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	45C/52/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1207207707
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Ľubica Novotná
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2016:1207207707.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, sudkyňou JUDr. Ľubicou Novotnou, v právnej veci žalobcu: C. T., nar. XX.X.XXXX, bytom V. T. XX, B. Y., zast. advokátskou kanceláriou G. Lehnert, k.s., so sídlom Rajská 7, Bratislava, proti žalovanému: O.L. S. D. D., S.. D.., so sídlom G. XX, J., IČO: 00 678 155, zast. advokátom JUDr. Jánom Havlátom, Advokátska kancelária Havlát & Partners, Rudnayovo nám. 1, Bratislava, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý uverejniť ospravedlnenie žalobcovi v týždenníku Ž., do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia v znení:

,,O. S. D. D., S..D.., sa ospravedlňuje C. T. za uverejnenie fotografií jeho osoby, ktoré boli uverejnené v týždenníku Ž. v čísle XX zo dňa XX.XX.XXXX v spojitosti s článkom pod názvom ,,M. Q.", ktorým sa zasiahlo do občianskej cti a dôstojnosti C. T.."

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobcovi s a p r i z n á v a v časti žaloby o uverejnenie ospravedlnenia, plný nárok na náhradu trov konania.

IV. Žalovanému s a p r i z n á v a v časti žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy, plný nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa XX.XX.XXXX domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť uverejniť ospravedlnenie smerované žalobcovi, v týždenníku Ž., za uverejnenie fotografií jeho osoby, ktoré ho v popiske fotografií definovali ako C. D. E. T., ktorý bol medzi zatknutými, ktorí v medzinárodnej bande prepadávali v okolí E. benzínové pumpy a ktoré uverejnil redaktor týždenníka Ž. v čísle XX dňa XX.XX.XXXX v spojitosti s článkom pod názvom "M. Q.". Žalobca ďalej žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť nemajetkovú ujmu vo výške 400.000,- Sk. Žalobca vo svojom návrhu uviedol, že dňa XX.XX.XXXX uverejnil žalovaný v týždenníku Ž. článok s názvom M. Q., ktorého autorom bol O. W.. Obsahom článku bol rozhovor s pánom B. W. v spojitosti so zatknutím jeho syna B. rakúskou políciou. V článku sa uvádzalo, že slovenskí športovci prepadávali čerpacie stanice v Rakúsku. Spolu s článkom boli uverejnené i ilustračné fotografie navrhovateľa s textom: "C. J. G. E. M. E. D. G.. C. X. I. S. C. D. E. T.". Žalobca vo svojom návrhu ďalej uviedol, že uverejnenie týchto fotografií v súvislosti s uvedeným článkom malo negatívny dopad na jeho život, jeho povesť, postavenie ako športovca, zamestnanca na pracovisku, na vzťahy z kolegami, športovcami a športovou verejnosťou, nakoľko vykonával trénerskú činnosť. Uverejnený článok mal negatívny vplyv i na verejnú mienku, keďže jeho osoba je verejne známa, je čestným občanom obce JS. a jeho úspechy

sú prezentované aj na internetovej stránke obce, kde je uvedený ako osobnosť obce. Uvedené fotografie mali negatívny dopad na jeho športovú kariéru, keďže v jeho dôsledku nedošlo ani k uzatvoreniu sponzorskej zmluvy so spoločnosťou T.-P., D.. D. O..M.., ktorá mala finančne podporovať jeho športovú činnosť.

2. Súd na pojednávaní dňa 13.12. 2016 pripustil zmenu petitu žaloby v zmysle návrhu právneho zástupcu žalobcu v nasledovnom znení:
Žalovaný je povinný uverejniť ospravedlnenie sa žalobcovi v týždenníku Ž. do 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia v tomto znení:

"O. S. D. D., S..D.. sa ospravedlňuje C. T. za uverejnenie fotografií jeho osoby, ktoré boli uverejnené v týždenníku Ž. v čísle XX zo dňa XX.X.XXXX v spojitosti s článkom pod názvom "M. Q.", ktorým sa zasiahlo do občianskej cti a dôstojnosti C. T.."
Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3319,39 eur do 3 dní.
Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania do 3dní.

3. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 20.08.2007 uviedol, že uverejnenie fotografií žalobcu nebolo v danom prípade neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti žalobcu a ani zásahom, ktorý by bol spôsobilý negatívne zasiahnuť do jeho práva na ochranu osobnosti. Predmetom článku bolo informovanie o skutočnosti, že štátni príslušníci Slovenskej republiky boli zatknutí orgánmi činnými v trestnom konaní Rakúskej republiky pre podozrenie zo spáchania trestných činov lúpeže ako aj to, že išlo o osoby, ktoré sa zaoberali bojovým umením. V článku bolo uvedené i to, že práve skutočnosť, že tieto osoby ovládali toto bojové umenie bolo dôvodom, pre ktorý boli angažovaní na prepadávanie čerpacích staníc- išlo teda o podstatnú informáciu týkajúcej sa udalosti. Nadväzujúc na vyššie uvedené, žalovaný uverejnil určité zábery v kickboxe aby čitateľ získal predstavu o tom, ako sa bojuje v tomto športe. Pri oboch fotografiách znázorňujúc zápas je výslovne uvedené, že sa jedná o ilustračné fotografie. Vo svojom vyjadrení poukázal i na skutočnosť, že žalobcu neobvinil zo spáchania trestného činu lúpeže ani iného trestného činu a žalobcu neoznačil za páchateľa trestného činu. Osoby znázornené na fotografiách nie sú žiadnym spôsobom priamo ani nepriamo identifikované a nie je explicitne ani implicitne tvrdená žiadna spojitosť medzi osobami uvedenými na fotografiách a páchaním trestnej činnosti. Žalobca vo svojej žalobe ani netvrdí, že ho niekto stotožnil s osobami, o ktorých píše v článku. Žalovaný poukázal taktiež na skutočnosť, že predmetný článok bol uverejnený v I. roku XXXX, pričom žalobca podal žalobu na súd dňa 19.03.2007, t.j. takmer po 3 rokoch, pričom ak sa žalobca cítil byť taký dotknutý, mohol podať žalobu aj skorej.

4. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. XXC/XX/XXXX - XX, zo dňa XX.XX.XXXX, súd uložil žalobcovi povinnosť uverejniť ospravedlnenie žalovanému v týždenníku Ž., po nadobudnutí právoplatnosti predmetného rozhodnutia v znení: "P. Ž. sa ospravedlňuje C. T. za uverejnenie fotografií jeho osoby, ktoré uverejnil redaktor týždenníka Ž. v čísle XX, zo dňa XX.X.XXXX v spojitosti s článkom po názvom M. Q.." Súčasne zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 100.000,- Sk (3.319,39 -eur) žalobcovi, ako aj na náhrady trov konania v sume 97.008,- Sk (3.220,07-eur), do troch dní od právoplatnosti predmetného rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol.

5. Uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k. XCo/XXX/XX - XXX zo dňa XX.X.XXXX odvolací súd predmetný rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

6. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č.k. XXC/XX/XXXX - XXX, zo dňa XX.XX.XXXX tunajší súd žalobu žalobcu zamietol.

7. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. XCo/XXX/XXXX-XXX zo dňa XX.XX.XXXX napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že rozsudok nie je vecne správny, keď vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Úlohou a povinnosťou súdu prvej inštancie bolo skúmať, či zverejnenie fotografií žalobcu bolo objektívne spôsobilé vyvolať zásah do jeho osobnostných práv a ak áno, v čom a v akom rozsahu, s čím sa súd prvej inštancie dostatočne nevysporiadal. Taktiež nezameral správnym smerom svoje rozhodovanie, keď po uvedení právnych ustanovení (§ 11 až 13 OZ) uviedol, v čom spočívajú nepravdivé skutkové tvrdenia, hovoril o tvrdeniach uvedených v predmetnom článku, avšak nezameral sa predovšetkým na

podstatu danej problematiky, ktorým je uverejnenie fotografií žalobcu a vychádzal v podstate len z tvrdení žalovaného o nepreukázaní aktívnej legitimácie žalobcu z dôvodu, že na fotografiách nie je zachytený detail tváre, ide o zábery z väčšej diaľky, črty tváre nemajú jasné kontúry, pričom športovci majú na hlave ochrannú prilbu. S týmto tvrdením sa totiž nemožno stotožniť, rovnako ani s konštatovaním, že žalovaný v článku žalobcu neobvinil zo spáchania trestného činu, čo pre danú vec nie je podstatné. Za irelevantné považoval odvolací súd aj názor súdu prvej inštancie, že formulácia ospravedlnenia žalovaného, ktorého uverejnenia sa žalobca domáhal, je neprípustná, nakoľko sa široká verejnosť o údajnom neoprávnenom zásahu do práv žalobcu dozvie až z uverejneného textu tohto ospravedlnenia. Predmetom konania je posúdenie zásahu do osobnostných práv žalobcu neprimeraným použitím jeho osobných fotografií v kontexte s textom, ktoré spojenie má pre žalobcu nepriaznivý dôsledok. Je irelevantné, či pôvodca zásahu bol alebo nebol si vedomý protiprávnosti zásahu, rozhodujúci je len výsledok takéhoto konania. Ide tu o zodpovednosť za výsledok. Hmotnoprávnou podmienkou tejto občianskoprávnej zodpovednosti je imateriálna ujma, ktorá spočíva buď v ohrození alebo v porušení osobnostnej sféry. Postačujúce teda je, že zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať ujmu, keďže platný Občiansky zákonník pôsobí prevenčne. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie sa nezaoberal výsledkami vykonaného dokazovania v rozsahu potrebnom pre danú vec, keď predmetom konania boli okolnosti súvisiace s nevhodným uverejnením fotografií žalobcu. Keďže došlo k zamietnutiu návrhu so zreteľom na nenaplnenie skutkovej podstaty nároku na ochranu osobnosti, nezaoberal sa ani vyhodnotením vykonaného dokazovania pre účely rozhodnutia o nároku žalobcu na nemajetkovú ujmu a jej výšku.

8. Súd vykonal vo veci dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu, žalovaného, výsluchom žalobcu, výsluchom svedkov: W.. O. J., Ľ. T., C. T., W.. G. Š., K. Ž., I. Ž., svedka G. L. S. S. T., oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov: výtlačku týždenníka Ž. č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, prehľadu dosiahnutých športových úspechov žalobcu, listu primátora mesta B. C. zo dňa XX.XX.XXXX, listu predsedu vlády SR zo dňa XX.XX.XXXX, listu predsedu vlády SR zo da XX.XX.XXXX, pozvánka predsedu vlády na odovzdanie ocenení zo dňa XX.XX.XXXX, potvrdenia spoločnosti T.-P. D.. D. O..M.., listu spoločnosti T.-P. D.. D. O..M.. zo dňa XX.XX.XXXX, obsahu internetovej stránky obce I., vyjadrením právneho zástupcu žalobcu zo dňa 20.3.2013, čestným vyhlásením R. T. zo dňa 4.2.2013, ako aj ďalšími listinami založenými v spise, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

9. Z výtlačku týždenníka Ž. Č.. XX/XXXX X. K. XX.XX.XXXX súd zistil, že v uvedenom týždenníku bol na stranách X až XX uverejnený článok s názvom "M. Q." autora O. W.. Obsahom tohto článku je reportáž o medzinárodnej skupine, ktorá vykonávala lúpežné prepadnutia čerpacích staníc v Rakúskej republike. V úvode tohto článku sa uvádza: "S Rakúskom máme ďalší problém. Slovenskí športovci vraj prepadávali tamojšie čerpacie stanice! Podľa medializovaných správ sú lupičmi L. T., ktorých neznámi organizátori nalákali do Viedne s vidinou profesionálnej zmluvy. Na mieste im však vysvetlili, že budú prepadávať čerpacie stanice. Medzi zadržanými je dokonca aj C. D. E. T.! Rakúski kriminalisti 5. júna tohto roku zatkli sedem Slovákov, piati sú vo väzbe. Rozbili tak medzinárodnú bandu, ktorá len od mája prepadla v Rakúsku 17 púmp a stávkových kancelárií. Toľko strohé oficiálne informácie." Ďalej tento článok obsahuje rozhovor s otcom jedného zo zadržaných B. W.. V ľavom hornom rohu na strane X a v pravom hornom rohu na strane X boli uverejnené fotografie, na ktorých žalobca zápasí svoj finálový zápas majstrovstiev sveta a medzi týmito fotografiami sa nachádza fotografia benzínovej pumpy. Pri obidvoch fotografiách, na ktorých sa nachádza žalobca je umiestnená popiska "ilustračné foto: archív SZK.

10. Žalobca vo svojej výpovedi na pojednávaní uviedol, že v roku 2002 pracoval ako požiarny technik a ochranca životného prostredia, robil aj školenia v oblasti bezpečnosti práce a požiarnej ochrany. V roku 2002 sa stal C. D. S. R.. O článku v týždenníku Ž. sa dozvedel od svojho otca, ktorý sa ho pýtal, či nemá niečo spoločné s podsvetím. Žalobca ďalej uviedol, že po tom, čo si prečítal predmetný článok, volal prezidentovi asociácie W.. Y. a spýtal sa ho, či poskytol niekomu jeho fotografie, na čo mu W.. Y. odpovedal, že nie. V čase vydania článku vo svojom vlastnom klube trénoval približne 30 až 40 detí, pričom po uverejnení článku, začal počet detí klesať. Následne sa dopočul, že je spájaný s podsvetím a má pochybnú minulosť. Žalobca vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že i v práci si ho zavolal jeho šéf a spýtal sa ho, či vykonáva v zahraničí i nejaké iné činnosti okrem práce. Na túto otázku odpovedal, že nie, avšak námestník ironicky odpovedal, že koľko vynáša také vykrádanie púmp, že by sa aj on takto zamestnal. Začiatkom roka 2005 stratil prácu z dôvodu nadbytočnosti. Po obhájení titulu sa chcel venovať T. profesionálne, pričom sa dohodol na spolupráci s kožiarskymi závodmi, ktoré ho mali sponzorovať. Konateľ tejto spoločnosti však povedal, že sa ich spoločnosť rozhodla na základe článku

uverejneného v týždenníku Ž., že by nebolo vhodné, aby sa meno ich spoločnosti spájalo s niekým, koho povesť je pochybná. Aj na základe uvedených skutočností sa žalobca rozhodol odcestovať do Veľkej Británie, kde si založil vlastný klub. Žalobca ďalej uviedol, že aj keď išlo len o ilustračnú fotografiu, obyčajní ľudia to nepochopili. V dedine I. bol zaradený do siene slávy, avšak starosta mu povedal, že ľudia v obci nepovažujú za vhodné, aby v tejto sieni slávy zostal zaradený i naďalej. Taktiež aj na súťaži na ktorej sa zúčastnil, hlavný rozhodca sa ho pýtal, čo má spoločné s predmetným článkom. Na základe uvedeného sa po čase rozhodol, že podá návrh na súd.

11. Svedkyňa I. Ž. na pojednávaní dňa X.XX.XXXX uviedla, že je jej známe, že žalobcova fotografia bola uverejnená v týždenníku Ž. ako ilustračná fotografia k článku pod názvom "M. Q.". Tento článok čítala, žalobcu na fotografiách jednoznačne spoznala aj napriek tomu, že mal masku, na čo ostala zhrozená a následne sa o tom spoločne aj s ním rozprávali. Žalobca bol v obci I. a regióne veľmi známy. Uverejnením článku jeho povesť utrpela, veľmi ho to trápilo a bol terčom poznámok od kolegov - každý si na ňom zgustol. Ako príklad narážok svedkyňa uviedla, že bývalí vojaci mali voči nemu rôzne narážky, dosť často sa hovorilo o peniazoch a padli poznámky, že ,,si si zarobil", ,, na čo chodíš do práce" a pod. Takéto narážky kolegov trvali v podstate od prečítania článku a rozšírenia v práci, až do prepúšťania. Žalobca bol známy svojimi svetovými športovými výkonmi. Svedkyňa ďalej uviedla, že jej dcéra začala chodiť do klubu, kde žalobca trénoval deti a aj tam bol článok rozoberaný, čo žalobca niesol veľmi ťažko. Svedkyňa vyslovila názor, že článok mu veľmi poškodil dobré meno. V článku sa síce nepísalo o žalobcovi ale boli tam jeho fotografie, každého to viedlo k tomu, že sa píše o ňom. V článku bolo písané o tom ako tento športovec prepadáva čerpacie stanice v zahraničí, to bolo hlavným obsahom článku o násilnej trestnej činnosti, čo vrhalo zlé svetlo na tento šport. Nemyslela si , že žalobca je vykrádačom púmp ale článok k tomu v podstate nabádal.

12. Svedok G. L. na pojednávaní dňa X.XX.XXXX uviedol, že žalobcu na fotografiách jednoznačne spoznal a dával si ho do súvislosti s obsahom tohto článku. Článok čítal celý ale o žalobcovi sa v ňom konkrétne nepísalo. Uverejnenie článku malo na povesť žalobcu nepriaznivý dopad, keďže bol športovou osobnosťou a trénoval deti a mládež, poškodilo mu to na dôveryhodnosti. Svedok ďalej uviedol, že hlavný následok, ktorý mal dopad na žalobcu kvôli predmetnému článku, spočíval v spájaní športu s násilím, čo poškodzuje tento šport a hlavne keď sa spája osoba na fotke s násilným trestným činom- potom ťažko mohol žalobca zväčšovať členskú základňu v klube. Uvedené skutočnosti mali za následok, že členská základňa upadla a to bol aj jeden z dôvodov, prečo žalobca odišiel do zahraničia. Svedok uviedol, že k zníženiu stavu členskej základne dochádzalo postupne, najväčší vplyv to malo na deti. Na tréningy ich vodili rodičia, ktorí si všimli túto skutočnosť a postupne deti odhlasovali. On sám jednoznačne žalobcu spoznal na oboch fotografiách v článku, uviedol, že na predmetných fotografiách je žalobca ľahko rozpoznateľný. Žalobca mal povesť pracovitého a svedomitého športovca a článok zachytili ľudia nielen zo športovej oblasti ale z celého okolia, pričom žalobcu s týmto článkom spájali. Jeho osobný pohľad na žalobcu sa pod vplyvom článku nezmenil ale nevedel uviesť, ako to vnímali ostatní. So žalobcom sa pozná veľmi dobre, cvičil u neho v klube od roku 1993.

13. Svedok S. T. mladší, na pojednávaní dňa XX.XX.XXXX uviedol, že na predmetných fotografiách žalobcu jednoznačne spoznal. Článok si celý prečítal a meno žalobcu tam uvedené nebolo. V obci a v regióne bol žalobca známou osobou. Uverejnenie článku malo na jeho povesť určite negatívny dopad, čo trvalo dosť dlho. Určite nie každý ihneď čítal predmetný článok, niektorí ho čítali až neskôr, pretriasalo sa to na tréningoch. Žalobca musel mnohým ľuďom vysvetľovať, že ide len o ilustračnú fotografiu a článok nie je o ňom. Mal problémy v práci, kolegovia si tiež z neho robili žarty. Negatívne následky trvali približne pol roka až rok. Tí ľudia, ktorí nevedeli ako to v skutočnosti bolo si mysleli, že sa pohybuje v nekalých veciach. Aj jemu samotnému to musel žalobca vysvetliť.

14. V čestnom vyhlásení zo dňa X.X.XXXX R. T. (manželka žalobcu) uviedla, že C. T. je ľahko spoznateľný na dvoch fotografiách uverejnených v článku "M. Q." v týždenníku Ž. Č.. XX/XXXX X. K. XX.X.XXXX. Tieto fotografie sú z majstrovstiev, na ktorých sa C. stal C. D.. Boli to fotografie, ktorými sa na verejnosti prezentoval. Jeho zverenci, ich rodičia, obyvatelia I., B. M., kolegovia v práci a všetci jeho známi, ho poznali ako úspešného športovca. Žalobca bol širokej verejnosti známy svojím výzorom, nielen v civilnom oblečení ale hlavne v T. výstroji. Po uverejnení fotografií v týždenníku Ž. Č.. XX/XXXX sa zverenci začali odhlasovať z jeho hodín kickboxu a jeho základňa sa začala rapídne zmenšovať. Na fotografie z majstrovstiev sveta bol žalobca hrdý, avšak po uverejnení ich už nemohol nikde s hrdosťou ukazovať, čo nepriaznivo zasiahlo aj jeho sebavedomie. Takisto ho to zasiahlo aj v pracovnom

a súkromnom živote. Po uverejnení článku s jeho fotografiami, začal chodiť z práce nespokojný a nervózny. Spomínal, ako si z neho kolegovia uťahujú, pýtali sa ho, čo robil cez víkend, či si bol privyrobiť v Rakúsku a či mu tá práca v Rakúsku vynáša. Po uverejnení článku začali narastať jeho nezhody a konflikty s inými zamestnancami, ktorí si voči nemu dovoľovali čím ďalej tým viac s neustálymi narážkami na jeho "údajné mafiánske konexie". Žalobca toto zamestnanie opustil aj pre tieto narastajúce problémy. Postupne začal prenášať problémy z práce aj do rodinného prostredia. Bol neustále nervózny, utiahol sa do seba. Spoločne prestali chodiť do spoločnosti, aby sa vyhli nepríjemným pohľadom, poznámkam a vtipom voči jeho osobe. Po odchode žalobcu z práce sa celá situácia ešte zhoršila a vzťahy medzi manželmi sa naštrbili, čo malo zlý vplyv aj na ich syna. Napokon žalobca odišiel do Veľkej Británie, kam ho po pár mesiacoch ona spolu so synom nasledovali.

15. Z výsluchu svedka W.. O. J. súd zistil, že obaja jeho synovia svedka navštevovali tréningy, ktoré viedol žalobca. Svedok ďalej uviedol, že po uverejnení článku v týždenníku Ž. sa ho ľudia začali pýtať, či jeho deti chodia na tréningy k tomu, čo bol uverejnený na fotografiách. Žalobca bol športovcom roka a v meste ho podľa svedka veľa ľudí poznalo. Predmetný článok čítal, vzbudil v ňom pochybnosti o osobe žalobcu, a tak sa aj pod vplyvom okolia rozhodol spolu so svojou manželkou, že deti už v ďalšom ročníku na tréningy nenastúpia.

16. Z výsluchu svedka Ľ. T. súd zistil, že jeho deti navštevovali tréningy žalobcu sedem mesiacov. V meste B. C. je žalobca veľmi známy a uverejnenie článku v týždenníku Ž. spôsobilo v tomto meste rozruch. Svedok ďalej uviedol, že po uverejnení tohto článku zašiel za žalobcom a pýtal sa ho, či je pravda to, čo je v článku napísané, pričom žalobca mu povedal, že nie. Po tom, ako bol článok uverejnený, jeho deti ešte raz navštívili tréning vedený žalobcom a potom sa spolu s manželkou dohodli, že ich deti viacej tieto tréningy navštevovať nebudú. Svedok vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že vie ešte o dvoch ľuďoch z jeho dediny, ktorí svoje deti z tréningov po uverejnení článku odhlásili.

17. Svedok C. T., brat žalobcu, vo svojej výpovedi uviedol, že uverejnenie článku sa dotklo celej rodiny žalobcu, pričom vznikli pochybnosti o jeho osobe. Svedok je výrobcom koženej galantérie a zamestnáva 20 zamestnancov. Pri rokovaniach o objednávke, ľudia vraveli, do očí aj za jeho chrbtom, že či ten T. je ten zlodej alebo nie. Svedok vo svojej výpovedi ďalej uviedol, že i on sám čítal predmetný článok. Najprv veril svojmu bratovi, potom sa však i u neho objavili pochybnosti. Väčšie pochybnosti však mali ich rodičia a približne počas šiestich mesiacov od uverejnenia článku sa každé rodinné stretnutie skončilo hádkou. Žalobca mal v obci I. pred uverejnením článku veľmi dobrú povesť, pričom po uverejnení článku o túto povesť prišiel. Kvôli tomu jeho brat odišiel neskôr do Anglicka, pričom predtým nemal ambície žiť v zahraničí, keďže tu mal rodinu, jeho manželka mala dobré zamestnanie a on žal jeden úspech za druhým.

18. Z výsluchu svedka W.. G. Š. súd zistil, že spoločnosť, ktorej je konateľom plánovala podporiť športovú činnosť žalobcu. Dôvodom, pre ktorý zo spolupráce zišlo, bol podľa neho uverejnený článok o prepadávaní benzínových púmp v Rakúsku, kde bola uverejnená i fotografia žalobcu. Svedok vo svojej výpovedi uviedol, že žalobcu si do spojitosti s obsahom tohto článku nedával a na predmetnej fotografii ho jednoznačne nespoznal. Svedok ďalej uviedol, že jeho spoločnosť naďalej spolupracuje so žalobcom v oblasti požiarnej ochrany k obojstrannej spokojnosti a uviedol, že nepočul o žiadnych negatívnych reakciách na žalobcu, ku ktorým by došlo v súvislosti s predmetným článkom.

19. Z výsluchu svedka K. Ž., starostu obce JS., súd zistil, že obsah článku si už podrobne nepamätá, vie už iba to, že z uverejnenia článku vznikla v obci kauza. Svedok taktiež uviedol, že žalobca je v obci I. ako športovec známou osobou požívajúcou dobrú povesť a ľudia si ho vážili. Za výsledky, ktoré žalobca dosiahol a za reprezentáciu obce bol prijatý i na obecnom zastupiteľstve obce. Bol i na besede v materskej škôlke a plánoval v obci zriadiť krúžok v T.. Po uverejnení článku sa ľudia žalobcu pýtali, či to je on. Neverili tomu, že by sa podieľal na činnostiach uverejnených v článku, avšak pozastavili sa nad tým, či je to on.

20. Z listu spoločnosti T.-P. D.. D. O..M.. zo dňa 30.04.2004 súd zistil, že uvedená spoločnosť ponúkla žalobcovi spoluprácu v reklamnej kampani na svoje výrobky.

21. Z potvrdenia spoločnosti T.-P. súd zistil, že W.. G. Š. konateľ tejto spoločnosti písomne potvrdil, že uvažovanú marketingovú spoluprácu so žalobcom sa rozhodol ukončiť na základe publikovania fotografie žalobcu pri článku s kriminálnou tématikou, ktorý bol uverejnený v roku 2004.

22. Z prehľadu dosiahnutých športových úspechov žalobcu, listu primátora mesta B. C. zo dňa XX.XX.XXXX, listu predsedu vlády SR zo dňa 30.04.2003, listu predsedu vlády SR zo da XX.XX.XXXX, pozvánky predsedu vlády na odovzdanie ocenení zo dňa XX.XX.XXXX, potvrdenia spoločnosti T.-P. D.. D. O..M.., listu spoločnosti T.-P. D.. D. O..M.. zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že žalobca sa počas svojej kariéry stal viacnásobným majstrom Slovenska v T. v rozličných kategóriách a zvíťazil vo viacerých pretekoch usporiadaných v rámci Slovenského pohára v T.. Za svoje športové úspechy bol ocenený ďakovnými listami od primátora mesta B. C. ako i od predsedu vlády Slovenskej republiky, pričom predsedom vlády Slovenskej republiky bol pozvaný i na slávnostné stretnutie pri príležitosti odovzdávania ocenení najúspešnejším športovým reprezentantom Slovenskej republiky za rok XXXX.

23. Právny zástupca žalobcu vo svojom prednese uviedol, že aj napriek tomu, že žalovaný namietal, že žalobca nie je rozpoznateľný z fotografií uverejnených v časopise Ž., svedkovia žalobcu rozpoznali. Aj z fotografií, ktoré žalobca priložil počas konania do spisu vyplýva, že je osoba v modrom tričku a bielo - červených nohaviciach. Na uverejnení fotografií žalobcu v predmetnom článku nebol absolútne žiaden verejný záujem a uverejnenie týchto fotografií nespadá pod spravodajskú licenciu v zmysle ustanovenia § 12 OZ. Už len uverejnením fotografií žalobcu došlo k zásahu do jeho osobnostných práv, nakoľko toto uverejnenie fotografií nebolo vykonané so súhlasom žalobcu. Na prvej dvojstrane predmetného článku boli uverejnené dve fotografie, spoločne s fotografiou čerpacej stanice, na ktorej došlo k páchaniu trestnej činnosti. Spoločne s názvom článku "M. Q." a s tvrdením uvedeným v článku, že B. W. a iných chlapcov zobrala rakúska polícia, žalovaný vytvoril spojitosť medzi spáchaním trestného činu a osobou žalobcu. Z pohľadu priemerného čitateľa týždenníka Ž., je potrebné posudzovať daný článok ako celok. Hoci žalobca nie je výslovne v článku menovaný, tak článok budí dojem, že má s vecou niečo spoločné. Skutočnosť, že žalovaný uviedol pod touto fotografiou, že ide o ilustračnú fotografiu ho nezbavuje zodpovednosti za tento zásah, nakoľko pojem ilustračná fotografia neznamená ani v ponímaní verejnosť, že osoba, ktorá sa na fotografii nachádza, nemá s článkom nič spoločné- verejnosť si túto osobu s článkom automaticky spojí. Aj podľa vyjadrenia svedkov je žalobca na fotografiách dostatočne rozpoznateľný a títo si ho aj spojili s predmetným trestným činom. Aj napriek skutočnosti, že svedkovia po vysvetlení neverili tomu, že by žalobca páchal trestnú činnosť, nevyvracia to záver, že do zásahu jeho práv došlo prostredníctvom celoslovenského týždenníku a široká verejnosť mohla poznať žalobcu len ako športovca bez toho, aby mohli objektívne posúdiť jeho vzťah k činnosti, ktorá bola opísaná v článku. Už len samotná skutočnosť, že došlo k zásahu do cti a ľudskej dôstojnosti prostredníctvom masovokomunikačných médií, zakladá nárok na primerané zadosťučinenie aj v peniazoch nielen teda ospravedlnenie. Zverejnenie fotografie nemôžeme chápať izolovanie, nakoľko nešlo u uverejnenie fotografie žalobcu v športovom článku alebo reportáže zo športového podujatia ale v článku, kde sa písalo o páchaní trestnej činnosti. Čo sa týka dôvodnosti priznania nároku na primerané peňažné zadosťučinenie, právny zástupca žalobcu poukázal na rozhodnutie NS SR 1Co/15/97 a ďalej uviedol, že následky zásahu v tomto prípade sa prejavili neskôr, pričom tieto následky neodzneli ani s odstupom takmer troch rokov. Žalobca si nenašiel uplatnenie doma, musel ho hľadať v zahraničí a v dôsledku toho sa rozhodol postupovať takým spôsobom, že si uplatnil svoje práva v tomto konaní. Doteraz sa na Slovensko nevrátil, pretože vo svojom okolí, respektíve v okolí svojej obce má naštrbenú povesť a je videný ako kriminálnik.

24. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobca doteraz nepreukázal, že na sporných fotografiách je práve on. Žalobca nebol na predmetných fotografiách identifikovaný explicitne alebo implicitne v spojení s podozrením zo spáchania trestnej činnosti, išlo o ilustračnú fotografiu. Priemerný čitateľ po prečítaní uvedeného článku musel zrejme zjavne vnímať, že článok je o jedinej osobe a to o pánovi B. W.. Sporné fotografie boli použité ako ilustračné, aby si verejnosť vedela urobiť obraz o bojovom umení - športe T.. Použitie fotografií nebolo nevhodné, pretože malo bezprostredný súvis s obsahom článku v tom zmysle, že zobrazoval spôsob zápasu, ktorý spočíval vo fyzickom útoku na protivníka a v prekonaní jeho odporu. Z obsahu článku totiž vyplynulo, že jeho aktérmi mali byť aktívny T., avšak nie konkrétne žalobca. Priblížiť verejnosti bojové umenie takýmto spôsobom považoval za legitímne a bežné. Žalovaný nemohol vedieť, že niekto žalobcu spozná a to vzhľadom na to, že fotografie boli urobené z väčšej diaľky a neboli rozpoznateľné charakteristické črty tváre, pretože tieto boli buď nejasné alebo zakryté ochrannou prilbou. V kontexte celého článku bolo zrejmé, že žalobca nemá žiadnu spojitosť s trestnou činnosťou,

s ktorou si ho nespojili ani svedkovia, ktorým bolo zrejmé, že sa jedná o ilustračnú fotografiu. Právny zástupca žalovaného ďalej uviedol, že neboli naplnené zákonné predpoklady vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za zásah do práva na ochranu osobnosti. Rovnako poukázal na skutočnosť, že žalobca nepreukázal ani vznik tak závažnej ujmy, ktorá by odôvodňovala priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom ani v tejto časti neuniesol dôkazné bremeno. Žalobca podal žalobu až po uplynutí takmer 3 rokov z čoho vyplýva, že zásah do jeho osobnostných práv uverejnením fotografií, nemohol byť až taký veľký a mať na jeho súkromie tak negatívny dopad. Nebolo preukázané, že by bola zasiahnutá česť alebo dôstojnosť žalobcu, pričom verejnosť sa až z ospravedlnenia dozvie (ak súd žalobe vyhovie), kto mal byť na fotografiách, pričom po 12 rokoch od uverejnenia článku nikomu nebude jasné, o čo v danej veci išlo. Intenzitu zásahu znižuje aj to, že nebolo uverejnené meno a priezvisko žalobcu. Navyše žalovaný bez toho, aby o to žalobca žiadal, odstránil namietané fotografie, resp. článok z internetu. Žalobca nepreukázal žiadne také negatívne následky, ktoré by odôvodňovali priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, nakoľko nikto sa od neho neodvrátil a ani sa s ním neprestal stýkať, pričom neboli tvrdené žiadne konkrétne následky. Záverom svojho prednesu poukázal na rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva O. Q. Slovakia z roku 2010 a 2013 z ktorých vyplýva, že novinári sú chránení čl. 10 dohovoru vtedy, ak poskytujú informácie týkajúce sa legitímneho vereného záujmu s cieľom poskytnúť pravdivé informácie v súlade s novinárskou etikou a v dobrej viere.

25. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy .

26. Podľa § 12 ods. 1 Obč. zák., písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

27. Podľa § 12 ods. 3 Obč. zák., podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

28. Podľa § 13 ods. 1 Obč. zák., fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

29. Podľa § 13 ods. 2 Obč. zák., pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

30. Podľa § 13 ods. 3 Obč. zák., výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

31. Článok 19 ods. 1,2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky hovorí, že každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

32. Ustanovenie článku 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantuje každému ,, právo na rešpektovanie jeho súkromného a rodinného života", ktoré je v kontexte Dohovoru chápané predovšetkým ako právo na ,,tajomstvo" súkromného života ale keďže je úzko spojené so životom jednotlivca, zahŕňa aj všetko, čo prispieva k rozvoju a uplatneniu osobnosti jednotlivca.

33. Občiansky zákonník v citovaných ustanoveniach § 11 a nasl. poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti je preukázanie, že došlo k neoprávnenému zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý porušiť alebo aspoň ohroziť fyzickú alebo mravnú integritu osobnosti oprávneného. Obe tieto podmienky musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo dotknutej osoby domáhať sa ochrany

a povinnosť subjektu zásahu znášať sankcie. O neoprávnenom zásahu však nemožno hovoriť tam, kde k zásahu došlo v rámci výkonu subjektívneho práva, hoci inak sa zásah týka osobnosti fyzickej osoby. Ústava Slovenskej republiky okrem práv spätých s ochranou osobnosti /čl. 19/ zaručuje aj iné základné práva a slobody, napr. právo na súdnu a inú ochranu /čl. 46-50/ a slobodu prejavu /čl. 26/. Ich uplatňovanie a právna ochrana musia byť proporcionálne a vzájomne vyvážené tak, aby sa nadmernou ochranou jedného práva nepotlačila ochrana iného práva.

34. Poukazujúc na vykonané dokazovanie ako i vzhľadom na citované zákonné ustanovenia, súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. V konaní nebolo sporné a súd mal za preukázané, že žalovaný v týždenníku Ž., ktorého je vydavateľom uverejnil v čísle XX K. XX.XX.XXXX v spojitosti s článkom pod názvom ,,M.Í. Q." dve fotografie žalobcu, pod ktorými bolo uvedené, že sa jedná o ilustračnú fotografiu. Obsah článku, pri ktorom boli fotografie uverejnené s názov ,,M. Q." bol o tom, ako slovenskí športovci, ktorých zatkla rakúska polícia, prepadávali čerpacie stanice v Rakúsku. Malo sa jednať o nezamestnaných T., ktorých neznámi organizátori zlákali do susednej krajiny za vidinou podpísania profesionálnych zmlúv. V článku boli taktiež uverejnené vyjadrenia otca jedného z T.- B. W.Á., ktorý bol zatknutý rakúskou políciou.

35. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde domáhal ochrany osobnosti z dôvodu, že žalovaný v spojitosti s týmto článkom, ktorý vykresľuje skupinu T., ktorí prepadávali pumpy, uverejnil fotografie jeho osoby. V článku boli použité slovné spojenia ako ,,medzinárodná banda prepadla v okolí Viedne sedemnásť púmp" ,, medzi zatknutými je aj C. D. E. T.", pričom uverejnenie týchto fotografií v súvislosti s uvedeným článkom malo na žalobcu negatívny dopad a zasiahlo do jeho cti a ľudskej dôstojnosti. V zmysle intencií rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave - uznesenia č.k. XCo/XXX/XXXX-XXX X. K. XX.XX.XXXX, súd skúmal, či takéto zverejnenie fotografií žalobcu bolo objektívne spôsobilé vyvolať zásah do jeho osobnostných práv a ak áno, v čom a v akom rozsahu.

36. Ilustračná fotografia je charakteristická voľnejšou mierou viazanosti na objektívnu realitu, než spravodajská fotografia, pričom neinformuje o aktuálnych javoch ale spresňuje napísaný text, vystupuje v úlohe obrazovej ilustrácie a stáva sa fotografickou ilustráciou. Rozhodujúcim pri uverejnení ilustračnej fotografie je cieľ, na ktorý pri danom uverejnení v tlači je táto fotografia určená. Použitie fotografie na ilustračné účely nie je kryté žiadnou zákonnou licenciou a práve ilustračné fotografie sa stávajú častejším nástrojom zásahu do osobnostných práv zobrazovanej osoby a to jednak tým, že sú použité bez jej súhlasu ale aj tým, že sú nevhodne doplnené k textu, čím môžu znižovať vážnosť samotného textu, ale aj naopak, text môže znižovať vážnosť samotnej fotografie.

37. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, súd považoval zverejnenie fotografií žalobcu, hoci len ako ilustračných, v súvislosti s článkom ,, M.Í. Q.", za neprimerané, pričom týmto zverejnením došlo k zásahu do osobnostnej sféry žalobcu. Uverejnenie dvoch fotografií žalobcu na jednej strane s článkom, ktorého obsah vykresľoval T. v nie moc pozitívnom svetle, bol neoprávneným zásahom, pričom tento zásah bol spôsobilý porušiť alebo aspoň ohroziť mravnú integritu osobnosti žalobcu. Dôstojnosť a vážnosť žalobcu v spoločnosti bola znížená, keďže k zásahu došlo tlačou, celoštátne distribuovaným časopisom vychádzajúcim vo väčšom náklade. Pokiaľ ide o rozsah zásahu do osobnostných práv žalobcu, v predmetnej veci postačovalo aj preukázanie skutočnosti, že bola znížená vážnosť a dôstojnosť v obci, z ktorej pochádzal, teda v mieste, kde sa žalobca trvale zdržiaval, žil, mal sociálne, pracovné, či rodinné väzby. Žalobca bol v obci známou osobou a na úradnej stránke obce I. je vedený ako osobnosť obce a ako majster sveta v T.. Uvedené skutočnosti potvrdili i svedecké výpovede svedkov I. Ž., G. L. Č. S. T., ktorí uviedli, že po vydaní predmetného článku povesť žalobcu utrpela a to tým, že si z neho robili posmešky kolegovia, či vojaci typu: ,,si si zarobil", ,, na čo chodíš do práce" a pod. Predmetný článok bol témou aj medzi rodičmi maloletých detí, ktoré žalobca trénoval. Samotní svedkovia konštatovali, že aj napriek tomu, že sa v článku nepísalo o žalobcovi, boli tam jeho fotografie, čo vzbudzovalo dojem, že ide aj o neho. Priemerný čitateľ si po prečítaní predmetného článku mohol celkom logicky spojiť obsah fotografií s obsahom článku a osobami o ktorých je článok napísaný. Označenie ,,ilustračná fotografia" je uvedené malým písmom, na jednom z obrázkov takmer neviditeľným, pričom u bežného čitateľa, naozaj môže článok vzbudiť dojem, že osoba na fotografiách má s obsahom článku nejaký súvis. Tvrdenie žalovaného, že zverejnením fotografií v článku žalobcu neobvinil zo spáchania trestného činu lúpeže ani iného trestného činu a žalobcu neoznačil za páchateľa trestného činu, súd považoval za bezpredmetné, nakoľko táto skutočnosť medzi stranami ani nebola sporná. Súd mal však za to, že predmetné fotografie

boli nevhodne zverejnené v kontexte s článkom ,,M. Q.", pričom zodpovednosť žalovaného je objektívna a je irelevantné, či si bol žalovaný vedomý protiprávneho výsledku alebo nie.

38. Zákon poskytuje ochranu proti neoprávneným zásahom, ktoré sú spôsobilé privodiť ujmu na osobnosti z hľadiska postavenia osoby v spoločnosti. Zákon súčasne upravuje aj prípady, kedy možno prejavy osobnosti použiť bez toho, aby sa vyžadoval súhlas dotknutej osoby. Okrem iných sem patrí použitie prejavov osobnosti na vedecké a umelecké účely a na potreby tlačového, filmového, rozhlasového a televízneho spravodajstva. Takéto použitie však musí byť primerané - rozsah a spôsob použitia nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami občana.
39. Fotografie, ktoré boli uverejnené v týždenníku Život vznikli zo športového podujatia, pričom fotografie, ktoré na takomto podujatí vzniknú, môžu byť uverejňované v zmysle § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj bez súhlasu osoby, avšak len v tom prípade ak sú uverejnené alebo použité vhodným a primeraným spôsobom. Uvedené nesporoval ani žalobca, pričom uviedol, že tieto fotografie vznikli v súvislosti so športovým podujatím, ktorého na žalobca zúčastnil. Fotografie žalobcu ako Majstra sveta v T., však boli podľa názoru súdu zverejnené nevhodným spôsobom a to v kontexte s obsahom článku uverejnenom pod predmetnými fotografiami. Zverejnenie fotografií nemožno chápať izolovanie, nakoľko nešlo o uverejnenie fotografií žalobcu v športovom článku alebo reportáže zo športového podujatia ale v článku, kde sa písalo o páchaní trestnej činnosti, o to viac, keď bola táto trestná činnosť páchaná T., ktorým nepochybne bol aj samotný žalobca. Zverejnenie fotografií nemalo spravodajský charakter, motívom zverejnenia fotografií v súvislosti s článkom ,,M. Q." nebolo poskytnutie informácii významných pre širokú verejnosť. I keď meno žalobcu nebolo nikde v článku spomenuté, medzi populáciou, najmä v okruhu miesta bydliska žalobcu ako i v športovej komunite, mohla byť osoba žalobcu v súvislosti s týmto článkom spájaná.

40. V § 11 Občianskeho zákonníka je upravená ochrana tzv. osobnostných práv. Osobnostné práva sú určité imateriálne hodnoty ako napr. meno, česť, dôstojnosť, telesná integrita a pod.. Predmetom ochrany je osobnosť človeka v jej celistvosti a teda výpočet jednotlivých čiastkových osobnostných práv v § 11 je iba exemplifikatívny. Predmetom práva na česť a dôstojnosť je česť občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch a to tak vo vzťahu k spoločnosti, ako aj vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Predmetom ochrany občana je aj jeho povesť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou prácou a činnosťou. Z hľadiska poskytnutia ochrany týmto právam nie je dôležité, či bol neoprávnený zásah spôsobený vedome alebo nevedome, dokonca nie je dôležité ani to, či uvedený zásah spôsobil skutočnú ujmu vo sfére osobnostných práv. Na poskytnutie ochrany stačí, že neoprávnený zásah bol spôsobilý takúto ujmu vyvolať. V § 13 Občianskeho zákonníka sú upravené jednotlivé prostriedky ochrany osobnostných práv. Právo na ochranu osobnosti si môže občan presadzovať prostredníctvom troch druhov žalôb. Prvou je tzv. negatórna žaloba, v ktorej sa žalobca domáha toho, aby súd nariadil tomu, kto sa dopúšťa zásahov do jeho osobnostných práv, aby upustil od ďalších neoprávnených zásahov. Druhou žalobou je žaloba reštitučná, v ktorej je cieľom navrhovateľa obnovenie pôvodného stavu existujúceho pred zásahom do jeho práv (restitutio in integrum). Treťou žalobou, ktorou sa možno domáhať ochrany je tzv. satisfakčná žaloba, ktorej cieľom je dosiahnutie určitého zadosťučinenia pre občana, ktorého osobnostné práva boli porušené, v prípadoch, keď nie je možné dosiahnuť nápravu obnovením pôvodného stavu. Uvedené zásahy môže žalobca kombinovať podľa spôsobu a rozsahu zásahu do jeho osobnostnej sféry. V predmetnej veci je zrejmé, keďže žalobca sa domáhal uverejnenia ospravedlnenia ako aj zaplatenia sumy 3.319,39- Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy, že ide o žalobu reštitučnú i satisfakčnú zároveň. Reštitučnou žalobou sa možno domáhať ochrany osobnosti i v takých prípadoch keď k zásahu do osobnostných práv došlo uverejneným článkom v periodickej tlači a to bez ohľadu na to, či si uplatnil právo na uverejnenie ospravedlnenia podľa tlačového zákona, alebo nie, keďže v súlade s § 20 ods. 2 zákona č. 81/1966 Zb. o periodickej tlači a ostatných hromadných informačných prostriedkoch ustanoveniami tohoto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti.

41. Používanie podobizní, resp. obrazových snímok na tlačové účely je upravené v § 12 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 12 má vo vzťahu k § 11 Občianskeho zákonníka doplňujúcu povahu a ochranu osobnosti ďalej rozvádza a konkretizuje. V prípade použitia fotografie s osobnostným obsahom pre účely tlačového spravodajstva, nesmú byť takéto fotografie použité neprimeraným spôsobom alebo spôsobom, ktorý by bol v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby. Použitie fotografií zachytávajúcich podobu fyzickej osoby v spravodajstve teda nesmie byť v rozpore s takými záujmami

oprávneného, ktoré je nutné bezpodmienečne šetriť a ktoré sú nedotknuteľné a súčasne sa to musí stať primeraným spôsobom. Ak obe tieto podmienky nie sú splnené, stáva sa aj inak dovolené plnenie neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti. Tieto zásady zakotvené ustanovením § 12 Občianskeho zákonníka je potrebné rešpektovať i pri uverejňovaní ilustračných fotografií k článkom a to napriek tomu, že ilustračná fotografia je už zo svojej podstaty charakterizovaná voľnejšou mierou viazanosti na objektívnu realitu, než spravodajská fotografia. I keď je nesporné, že ilustračná fotografia smerom k textovému materiálu neplní spravodajskú funkciu, teda osoby zobrazené na fotografii nemusia byť priamo viazané k obsahu článku, aj takáto fotografia môže byť v súvislosti s určitým článkom uverejnená iba vtedy, ak jej uverejnením nedôjde ani v kontexte s textovým materiálom, ktorý má dokresľovať, k zásahu do osobnostných práv osôb na tejto fotografii zobrazených. Používanie ilustračných fotografií nie je kryté zákonnou licenciou, keďže neplnia spravodajský, resp. informačný účel, ale iba dokresľujú, resp. spresňujú napísaný text. Ak je ilustračná fotografia (bez ohľadu na skutočnosť, či bola priamo ako ilustračná aj označená alebo nie), ak je doplnená nevhodným textom, resp. ak dopĺňala nevhodný text stáva sa zásahom do osobnostných práv.

42. V predmetnej veci mal súd za to, že zverejnením obrazovej snímky žalobcu v spojení s článkom o trestnej činnosti vykonávanej slovenskými T., došlo k zásahu , ktorý je objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnostných právach žalobcu, a to tým, že sa znížila jeho česť a dôstojnosť v spoločnosti, a tým sa ohrozila vážnosť jeho postavenia a uplatnenia. Predmetom práva na česť a ľudskú dôstojnosť v zmysle občianskeho práva je totiž vážnosť, ktorú subjekt práva požíva v očiach členov spoločnosti, ku ktorej prináleží. Podľa stanoviska súdnej praxe je predmetom ochrany občana aj jeho česť v odborných kruhoch, kde je známy svojou prácou a činnosťou.

43. Žalovaný uverejnil fotografie žalobcu v súvislosti s článkom o trestnej činnosti vykonávanej slovenskými T.. I keď úmyslom žalovaného bolo priblížiť čitateľom kickbox ako šport, zverejnenie žalobcových fotografií v kontexte s obsahom článku, predstavoval zásah osobnostných práv žalobcu, obzvlášť v okruhu ľudí venujúcich sa tomuto športu, medzi rodičmi detí navštevujúcich žalobcove tréningy ako i medzi ľuďmi v prostredí v ktorom sa žalobca pohyboval. V rámci vykonaného dokazovania (najmä z výpovedí svedkov) bolo preukázané, že v okruhu svojich známych, ako i v okruhu ľudí, s ktorými sa žalobca stretával, bol konfrontovaný s ich otázkami, v ktorých sa ho pýtali na jeho účasť na v článku popisovanej trestnej činnosti. Je teda zrejmé, že uverejnenie fotografií žalobcu bolo spôsobilé v súvislosti s obsahom článku, pri ktorom boli jeho fotografie uverejnené, znížiť vážnosť a jeho povesť, najmä v spoločnosti v ktorej bol známy.

44. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako i citované zákonné ustanovenia, súd v časti ospravedlnenia rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a žalobe v tejto časti v celom rozsahu vyhovel.

45. Žalobca sa okrem uverejnenia ospravedlnenia domáhal vo svojej žalobe i náhrady nemajetkovej ujmy . Pojem nemajetková ujma nie je možné zamieňať alebo stotožňovať s pojmom náhrada škody, keďže v rámci náhrady nemajetkovej ujmy sa nenahrádza skutočná škoda alebo ušlý zisk, ale ide o určitú satisfakciu - nápravu krivdy spôsobenej poškodenej fyzickej osoby. Pri skúmaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy preto súd musí skúmať najmä charakter zásahu do osobnostných práv poškodeného subjektu.

Priznanie zadosťučinenia v peniazoch súdom v zmysle ustanovenia §13 ods.2 Obč. zákonníka predpokladá splnenie zákonom kvalifikovaných podmienok, tj., ak
- morálne zadosťučinenie sa javí v konkrétnom prípade nepostačujúcim a
- neoprávneným zásahom došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere.
Pre určení primeraného zadosťučinenia v peniazoch sú v zmysle § 13 ods.3 Obč. zák. , taxatívne stanovené dve kritériá, z ktorých musí súd pri svojom rozhodovaní vychádzať ex offo. Sú to:
- závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a
- okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo.

46. Súd mal v konaní za preukázané, že uverejnenie fotografií žalobcu v kontexte s článkom o páchaní trestnej činnosti v periodiku vydávanom žalovaným zasiahlo do osobnostných práv žalobcu, keďže

mohlo a u svedkov vypočutých v tomto konaní i vyvolalo pochybnosti o žalobcovej čestnosti, resp. pochybnosti o tom, či sa žalobca na opisovanej trestnej činnosti sám nepodieľal. Taktiež predmetným zásahom utrpela vážnosť a osobná česť žalobcu v jeho osobnom a spoločenskom živote, stal sa stredobodom pozornosti v súvislosti s páchaním trestnej činnosti, bol predmetom diskusií a jeho česť a vážnosť utrpela i v kruhoch občanov obce I., kde je ako športovec známou osobou s dobrou povesťou.

47. S poukazom na uvedený charakter zásahu, intenzitu, rozsah, ohlas ako aj na dĺžku trvania zásahu, súd dospel k záveru, že uverejnenie ospravedlňujúceho článku je dostatočné pre dosiahnutie určitého zadosťučinenia pre žalobcu. V rámci vykonaného dokazovania nebol preukázaný taký rozsah následkov zásahu, ktorý by umožňoval súdu priznať žalobcovi peňažné zadosťučinenie. Zhodnotením jednotlivých skutočností z hľadiska závažnosti vzniknutej ujmy a s prihliadnutím na konkrétne okolnosti za ktorých k neoprávnenému zásahu došlo, javí sa ako opodstatnená iba požiadavka satisfakcie morálnej vo forme ospravedlnenia.

48. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu do práva na česť a dôstojnosť, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti. Aj v prípade niektorého zásahu do práva na súkromie môže nastať ten istý dôsledok (zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti v značnej miere); tento negatívny - difamačný následok ale nie je jediným právne akceptovateľným prejavom závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. júna 2011, sp. zn. 4 Cdo 232/2010).

49. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, žalobca nepreukázal také následky, ktoré by odôvodňovali jej priznanie. Súd mal za to, že žalobca, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno, nepreukázal oprávnenosť svojho nároku. Ani jeden zo svedkov netvrdil, že dospel k záveru, že žalobca je vykrádačom púmp, teda že článok je o ňom. Jedinú výnimku z toho predstavuje svedok T., ktorého výpoveď je úplne nelogická, keďže sám tvrdil, že sa pýtal žalobcu, či sú uvedené informácie pravdou a napriek odmietavej odpovede žalobcu, svoje deti z hodín kickboxu odhlásil. Nebolo teda preukázané, čo bolo skutočným motívom odhlásenia detí z uvedených hodín a či totot rozhodnutie neovplyvňovali aj iné faktory. Tvrdenie žalobcu o nejakých reálnych následkoch spojených s článkom, celkom jasne vyvracajú výpovede svedkov Š. S. Ž.W., kedy svedok Š. tvrdí, že si žalobcu s obsahom článku nespojil, a svedok Ž. ako starosta obce, uviedol, že obyvatelia obce neuverili tomu, že by sa žalobca dopustil nejakej trestnej činnosti. Svedkovia vypočutí v konaní netvrdili žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali existencii závažnej ujmy z hľadiska intenzity, rozsahu a časového trvania. Čo sa týka výsluchu svedkov L., Ž., T., tak žiaden zo svedkov netvrdil, že by uverili tomu, že žalobca je vykrádačom púmp. Svedkovia na jasne položenú otázku, všetci zhodne uviedli, že je im známe, že bola uverejnená fotografia označená ako ilustračná, a netvrdili, že by uverili tomu, že by žalobca spáchal nejakú trestnú činnosť. Svedkovia tvrdili iba to, že údajne iné osoby mali uveriť tomu, že predmetný článok je o žalobcovi. Uvedené tvrdenie je však nelogické, pretože ak článok vnímali svedkovia ako nepojednávajúci o žalobcovi, rovnako tak museli článok vnímať aj ostatné osoby. Hoci žiaden zo svedkov vypočutých v konaní si žalobcu nestotožnil s páchateľom trestného činu, bolo prezentované, že u iných osôb toto podozrenie vzniklo, o čom však nebol podaný žiadny dôkaz, lebo tieto osoby v konaní vypočuté neboli. Údajné zníženie počtu cvičencov v klube žalobcu bolo spôsobené znížením kreditu kickboxu ako športu, čo napr. vyplýva aj z výpovede svedka Navrátila, ktorý netvrdil, že zníženie počtu cvičencov bolo v súvislosti s uverejnením fotografie žalobcu. Je pravdou, že svedkovia T. S. Ž. vypovedali o určitých uštipačných poznámkach na adresu žalobcu, avšak práve charakter týchto poznámok logicky vylučuje to, že by tieto osoby uverili tomu, že žalobca je páchateľom nejakého trestného činu. Všetky takéto úvahy sú logicky vyvrátené tým, že v článku sa hovorí, že zadržaní T. mali byť údajne nezamestnaní. Žalobca však nezamestnaný nebol, čo muselo byť jeho spolupracovníkom úplne zrejmé a rovnako im muselo byť zrejmé aj to, že nepatrí medzi zadržané osoby, keďže sa medzi nimi slobodne, voľne pohyboval. Čo sa týka pracovného prostredia žalobcu, nebolo preukázané, že článok mal nejaký priamy dopad na jeho zamestnanie. Svedok Š. uviedol, že so žalobcom naďalej spolupracujú a sám žalobca nepreukázal, že by stratil zamestnanie v príčinnej súvislosti s uverejním článku. V neposlednom rade i skoutočnosť, že

žalobca podal žalobu takmer po 3 rokoch, celkom jednoznačne nasvedčuje tomu, že žalobcovi neboli spôsobené žiadne závažné následky. V konaní nebolo preukázané, že by následky pretrvávali nejaký dlhší čas resp. že by sa prejavovali počas obdobia 3 rokov.

50. Jednotné právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby je zabezpečované radom čiastkových prostriedkov, na ktoré sa možno pozerať relatívne úplne samostatne. Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka predstavuje jedno z parciálnych a relatívne samostatných prostriedkov ochrany jednotného práva na ochranu osobnosti fyzickej osoby. Vzniká vtedy, keď morálna satisfakcia ako rýdzo osobné právo na vyváženie a zmiernenie nepriaznivých následkov protiprávneho zásahu do osobnostných práv nestačí. Napriek tomu, že ide o satisfakciu v oblasti nemateriálnych osobnostných práv (podobne ako je to v prípade bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia alebo práva na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov), jeho vyjadrenie peňažným ekvivalentom spôsobuje, že ide o osobné právo majetkovej povahy.

51. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch súd mal za to, že žalobca dôkazné bremeno v tejto časti žaloby neuniesol a nepreukázal, že by skutočne došlo k závažnej ujme. Žalobca na preukázanie svojho tvrdenia o existencii závažnej ujmy poukazoval len na výpovede svedkov, z ktorých mal súd za preukázané, že došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcu tým, že bol v jeho okolí označovaný za človeka, ktorý mal niečo spoločné s lúpežnými prepadnutiami, avšak tieto svedecké výpovede nepreukázali, že by k závažnej ujme t.j. zníženiu dôstojnosti žalobcu alebo jeho vážnosti v spoločnosti/zamestnaní/rodine v značnej miere skutočne došlo. Tvrdenia uvádzané vo výpovediach samotného žalobcu ako i svedkov, že došlo k zúženiu jeho členskej základe nemal súd ničím za preukázané. Ani jeden zo svedkov netvrdil, že dospel k záveru, že žalobca je vykrádačom púmp, teda že článok je o ňom. Pokiaľ ide o výpovede svedkov L., Ž., T., všetci zhodne uviedli, že je im známe, že uverejnená fotografia bola označená ako ilustračná a netvrdili, že by uverili tomu, že žalobca spáchal nejakú trestnú činnosť. Takisto nebolo preukázané, že zníženie počtu cvičencov malo súvis uverejnením fotografie, na ktorej by mal byť vyobrazený žalobca. Hoci svedkovia J. S. T. tvrdili, že po uverejnení článku mali pochybnosti o osobe žalobcu a po čase odhlásili deti z tréningov, tieto tvrdenia súd vyhodnotil ako ničím nepreukázané a v súvislosti s obsahom článku a všetkých okolností ako nelogické a ničím neopodstatnené. Svedok Š. uviedol, že so žalobcom naďalej spolupracujú a žalobca nijakým relevantným spôsobom nepreukázal, že by stratil zamestnanie v príčinnej súvislosti s uverejním článku. Takisto svedok Ž. uviedol, že ľudia sa pýtali či je to na fotografiách žalobca, neverili tomu ale pozastavovali sa nad tým.

52. Intenzitu závažnosti znižuje aj skutočnosť, že v článku nebolo uverejnené meno ani priezvisko žalobcu. Z výpovede samotného žalobcu pritom vyplýva, že to bol len on, kto si nevedel predstaviť vykonávať svoju prácu naďalej. Súd mal za to, že subjektívne vnímanie žalobcu o závažnosti zásahu do jeho osobnostných práv nie je dostačujúce pre prijatie záveru o tom, že došlo k tak závažnému zníženiu jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch.

53. Ani pokiaľ ide o rodinné prostredie, neboli tvrdené žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že došlo k pretrhnutiu alebo zhoršeniu rodinných alebo iných spoločenských väzieb. V tejto súvislosti súd vyhodnotil výpoveď svedka C. T. ako účelovú. Svedok tvrdil, že v rodine vznikali kvôli predmetnému článku hádky ,avšak neuviedol aký nepriaznivý vplyv na žalobcu mal postoj rodiny a známych na život žalobcu. Takisto ako účelové vyhodnotil súd čestné vyhlásenie manželky žalobcu R. T., pričom vo vyhlásení menovaná neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti preukazujúce, že by žalobca opustil zamestnanie následkom nepriaznivého dopadu článku na jeho vzťahy v práci a taktiež ničím nepreukázala, že by odchod žalobcu do zahraničia bol nutný vzhľadom na neúnosnú situáciu v domácom prostredí.
54. Súd mal teda v konaní preukázané, že zásah do práv navrhovateľa presiahol určitú prípustnú mieru intenzity. Skutočnosť, že žalobca podal žalobu takmer po 3 rokoch, jednoznačne nasvedčuje tomu, že mu neboli spôsobené žiadne závažné následky. Časový faktor je v danom prípade relevantný, ak by žalobca promptne reagoval na uverejnené články, bolo možné uverejniť napr. jeho vyjadrenie k obsahu článku, ktorým by bolo možné vyvrátiť alebo zmierniť následky o ktorých tvrdí, že údajne nastali. V konaní nebolo preukázané, že by následky pretrvávali dlhší čas resp. že by sa prejavovali počas obdobia 3

rokov. Údajné uštipačné poznámky svedčia o tom, že ich autori sa dívali na obsah článku v spojení so žalobcom s nadhľadom.

55. Napriek skutočnosti, že článok v súvislosti ktorým boli uverejnené aj žalobcove dve fotografie bol svojím charakterom článkom, ktorý mal podať verejnosti informácie o tom, ako bývalí T. páchajú trestnú činnosť, mal súd za to, že z objektívneho hľadiska nedošlo k zníženiu dôstojnosti a vážnosti žalobcu v pracovnom či spoločenskom a rodinnom živote v značnej miere, žalobca túto skutočnosť nijako nepreukázal. Je zrejmé, že najmä žalobca sám pociťoval ujmu, ktorá mu mala byť článkom spôsobená citlivo, avšak k žiadnym preukázaným reálnym následkom nedošlo. Pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 OZ je nevyhnutné aby k zníženiu vážnosti a dôstojnosti fyzickej osoby v značnej miere, resp. inej závažnej ujme skutočne došlo a nestačí len hrozba tejto závažnej ujmy. Uvedené sa vzťahuje k úspešnému uplatneniu práva na ochranu osobnosti, nie však k úspešnému priznaniu náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá pripadá do úvahy iba v prípadoch, kedy skutočne dôjde k zásahu tak závažnému, že nepostačuje primerané zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 OZ (napr. ospravedlnenie). Súd mal teda za to, že v predmetnej veci je plne postačujúcou morálna satisfakcia vo forme ospravedlnenia, pričom finančná satisfakcia dôvodná nie je. Z uvedeného dôvodu návrh žalobcu v časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy zamietol.

56. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vzal do úvahy skutočnosť, že žalobca si vo vyššie uvedenej právnej veci uplatnil dva samostatne uplatniteľné nároky. Prvým nárokom žalobcu bolo ospravedlnenie a druhým nárokom žalobcu bola náhrada nemajetkovej ujmy. Aj keď sú tieto konania spojené a skutkovo spolu súvisia, pri náhrade trov konania je potrebné ich posudzovať ako dva samostatné nároky. Vzhľadom na plný úspech žalobcu v časti ospravedlňujúcej žaloby a jeho následný plný neúspech v časti žaloby o náhradu nemajetkovej ujmy súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p., o výške ktorých bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p., po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní, odo dňa jeho doručenia, na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.
V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona.